

fører: Dose). 2. beh. $\frac{31}{3}$ (L. sp. 858, jfr. 857). 3. beh. $\frac{31}{3}$ (L. sp. 875). *Loven stadfæstet 31. marts 1950.* (Lovt. nr. 141).

Loven er en følge af lov om ændringer i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår invaliditetsbegrebet (se nr. 99), der bl. a. indeholder en bestemmelse om indførelse af en særlig ydelse til personer, som ikke er invaliderentemodtagere, men som er så svært invaliderede, at de, såfremt de havde oppebåret invaliderente, ville have været berettiget til bistands- eller plejetillæg i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 3. Forudsætningen for at kunne få denne særlige ydelse er, at man, bortset fra erhvervsevne nedsættelse i det i folkeforsikringslovens § 38, stk. 1, fastsatte omfang, opfylder betingelserne for at få invaliderente, herunder at man altså er invalideforsikret.

Med hensyn til personer, som *ikke har kunnet invalideforsikres*, men som iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære invaliderente, er der i forsorgslovens §§ 247 og 248 omhandlende hjælp til kronisk syge, givet nogle særlige bestemmelser, hvorefter der til sådanne personer kan ydes en underholdshjælp svarende til invaliderenten. Hjælpen kan dog ikke ydes, såfremt de pågældendes indtægt eller formue ligger over sygekassegrænserne.

Under hensyn til den sammenhæng, der hidtil har bestået mellem reglerne om invaliderente og reglerne om hjælp til de ikke-invalideforsikrede kronisk syge, foretages ved den her omhandlede lov sådanne ændringer i forsorgslovens §§ 247 og 248, at den nævnte særlige ydelse til svært invaliderede forsikrede personer også kan ydes til sådanne *ikke-invalideforsikrede personer, som ville have kunnet få underholdshjælp efter forsorgslovens §§ 247 og 248, såfremt deres erhvervsevne havde været nedsat i det foreskrevne omfang.*

Det bestemmes i loven, at spørgsmålet om, hvorvidt pågældende er berettiget til ydelse som svært invalideret, vil *altid være at forelægge for invalideforsikringsretten.*

Indførelsen af den omhandlede ydelse vil medføre, at bestemmelsen i forsorgslovens § 259, stk. 1, om den særlige